

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2914/2022
25.05.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Гордане Комненић, Драгане Миросављевић, Јелице Бојанић Керкез и Споменке Зарић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Миодраг Јанковић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Високи савет судства, Привредни суд у Новом Саду, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Новом Саду, ради накнаде штете због повреде права на суђење у разумном року, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гжрр 517/21 од 23.09.2021. године, у седници одржаној 25.05.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гжрр 517/21 од 23.09.2021. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гжрр 517/21 од 23.09.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду Прр1 242/2020 од 01.07.2021. године, ставом првим изреке, одбијен је приговор апсолутне ненадлежности суда. Ставом другим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиље. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужиљи исплати 1.075.640,32 динара. Ставом четвртим изреке, одбијен је захтев за исплату законске затезне камате на износ од 1.075.640,32 динара, почев од 24.03.2010. године до исплате. Ставом петим изреке, обавезана је тужена да тужиљи на име трошкова поступка исплати 48.000,00 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гжрр 517/21 од 23.09.2021. године, ставом првим изреке, одбијене су жалба тужиље и тужене и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијени су захтев тужиље и тужене за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужила је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучује као изузетно дозвољеној, на основу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Према члану 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 18/20), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Врховни касациони суд налази да нема места одлучивању о ревизији тужиле као о изузетно дозвољеној ревизији, јер у овом случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, и уједначавања судске праксе, као ни новог тумачења права.

Правноснажном пресудом одлучено је о накнади материјалне штете која је тужилу проузрокована повредом права на суђење у разумном року, у поступку стечаја СТ 55/10 који се води код Привредног суда у Новом Саду. Правноснажном пресудом је утврђено да је тужбени захтев делимично основан, а тужена обавезана да наведену накнаду плати у висини признатог и неисплаћеног потраживања у поступку стечаја од 1.075.640,32 динара. Ревизијом побијани део односи се на камату на наведени главни дуг, почев од 24.03.2010. године, као дан отварања стечаја, до исплате, а у ком делу су нижестепени судови одбили захтев тужиле. О праву тужиле на законску затезну камату на износ главног дуга (признатог и неисплаћеног потраживања у поступку стечаја 1.075.640,32 динара) судови су одлучили уз примену материјалног права које је у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног касационог суда, у којима је одлучивано о истоветним захтевима тужилаца, са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом као у овој парници, а тиче се примене одредаба члана 85. Закона о стечају ("Службени гласник РС", бр. 104/09...95/18).

Из наведених разлога, нема места одлучивању о ревизији као посебној, па је применом члана 404. став 2. ЗПП одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена ни као редовна.

Према члану 28. ЗПП, ако је за утврђивање стварне надлежности, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима прописаним у овом закону меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се вредност главног захтева (став 1.), док се камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка не узимају у обзир ако не чине главни захтев.

Како је ревизија изјављена против другостепене пресуде у делу којим је одлучено о камати, као о споредном захтеву тужиле, ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**